

Cumhûriyetimiz'in Yükselme Dönemi'nde
CİHAT RÛHU VE ZEVKİ

Özler:

“İman edenler (yurtlarını, mallarını bırakıp)
hicret edenler, Allah yolunda **cihat** edenler, Allah'ın rahmetini
umarlar.”

Bakara Sûresi, âyet 218

“Ey İman edenler!
Din düşmanlarının eziyetlerine
sabredin! Onlarla olan **cihatta** üstün gelmek
için, sabır yarışı yapın! Sınır boylarında kâfirlere karşı
cihat için nöbet bekleyin ve Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.”

Âl-i İmran Sûresi, âyet 200

“Hakîki **mü'minler**, Allah yolunda
cihat eder, kötülenip kınanmaktan korkmaz.”

Mâide Sûresi, âyet 54

“Mal ve canlarını fedâ ederek din
düşmanlarıyla, Allah rızâsı için **cihat** eden
Müslümanlar, oturup, ibâdet edenlerden üstündür.
Hepsine de, **Cenneti** söz veriyorum.”

Nisâ Sûresi, âyet 95

“Mekke'nin fethinden önce malını veren ve **cihat**
edene, fetihten sonra malını dağıtan ve **cihat** edenden daha
büyük **derece** vardır. Allah, hepsine **Cenneti** vaat etti.”

Hadid Sûresi, âyet 10

“Ey **mü'minler**, Allah'tan korkun!
O'na, O'nun rızâsına kavuşmak için vesîle
arayın ve Allah yolunda **cihat** edin ki, kurtuluşa eresiniz.”

Mâide Sûresi, âyet 35

“İman edip de Allah yolunda hicret
ve **cihat** edenler ve bunları barındırıp yardım
edenler, işte gerçek **mü'min** bunlardır.”

Enfal Sûresi, âyet 74

“Hakîki mü'minler şunlardır ki,
Allah ve Resulüne İman ettikten sonra,
İmanlarında şüpheye düşmeyip Allah yolunda
malları ve canları ile **cihat** edenlerdir.”

Hucûrat Sûresi, âyet 15

“Allah’a ve Resulüne îman eder, malınızla, canınızla Allah yolunda **cihat** edersiniz. Eğer bilerseniz ki bu sizin için çok hayırlıdır.”

Saf Sûresi, âyet 11

“Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, hanımlarınız, aşiretiniz (hısım, akraba ve yakınlarınız) kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticâret ve meskenler, size Allah’tan, Resûlünden ve Allah yolunda **cihat** etmekten daha sevgili ise, Allah’ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah fâsıklar gürûhunu hidâyete erdirmez.”

Tevbe Sûresi, âyet 24

“Hafif ve ağırlıklı olarak (Kuvvetli- zayıf, genç-yaşlı, Zengin-fakir, yaya-atlı, silâhli-silâhsız hepiniz) savaşa çıkın, malınızla, canınızla Allah yolunda **cihat** edin! İyi bilin ki bu sizin için daha hayırlıdır.”

Tevbe Sûresi, âyet 41

“Allah yolunda hakkıyla **cihat** edin!”

Hac Sûresi, âyet 78

“Herkes, kendisi için **cihat** eder, faydası kendinedir.”

Ankebut Sûresi, âyet 6

Giriş

Bu yazıda, **Cumhûriyetimiz’in içinde bulunduğu, Yükselme Dönemi’ndeki cihat rûhu ve zevki üzerinde durulacaktır.**

21. Yüzyılın şu ilk çeyreğinde, 2018 yılı Şubat ayı îtibârıyla bugün, Türkiye’nin Yeni Türkiye’ye ve Cumhûriyetimiz’in Yükselme Dönemi’ne dönüşümünün, Recep Tayyip ERDOĞAN’ın, Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı dönemlerinde, bir cihat rûhu ve heyecânı içinde, yapmış olduğu çalışmalarını ve hizmetleri sâyesinde, mümkün olabildiğini, rahatlıkla söyleyebiliriz / söyleyebiliyoruz, artık...

Cihat Ne Demektir?

Cihat (Arapça'da cihad yazılır) kelimesi⁸, *cehd* (Arapça'da *cehd*) kelimesinden gelmektedir, çok anlamlıdır. Müslümanların câhilleştirildiği,

⁸ **Cihad** kelimesi, 'cehd' kelimesinden geliyor. Düşman ile muharebe... *İlim ve imanla, sözle, fiile, mal ve canla bütün kuvvetini sarf etmek...* Allah (CC) yolunda muharebe... Din için çalışmak... Erkân-ı imâniye ve esa-sât-ı diniyeyi muhafaza ve İmanı takviye için cehd ve gayret etmek... **Şeriat-ı Garrâ**'nın ahkâmını muhafaza, **Kelime-tullah**'ı i'lâ, küfr-ü mutlakın ve küffarın (süfyan ve deccalın) fitnelerini def ile hâkimiyet-i **Hak**'-kî te'min eylemek... (Bu **müccâhede**, zamanınızda kılıçla değildir. Kılıçla olan **cihad**, din hükümlerinin câri olduğu **dar-ı İslâm**'in hâricinde yapılabilir. Bununla beraber bu mezkûr (adı geçen) maddî ve mânevî **cihad**, değişen şartlara bağlıdır.)

Kur'an'ı Kerim'de 9. Sûre'nin 24. âyetinin çok kısa bir meâli şöyledir:

"De ki, 'Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, zevceleriniz, akraba ve kabileniz, elinize geçirdiğiniz mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticâret ve hoşunuza giden meskenleriniz, evleriniz size Allah ve Resulü'nden ve Allah yolunda cihaddan daha sevgili ise, artık Allahın emri (lâyık olduğunuz cezâsı ve felâketi) gelinceye kadar bekleyin! Allah öyle fâsıklar gürûhunu hidâyete erdirmez."

Cihada dâir pekçok âyet-i kerime ve hadis-i şerifler vardır. (Cihâd-ı diniye farzdır; bu zamanda muzaaf farz-ı ayndır.) (Cihad, mertebe-i şehâdetin merdivenidir. Lemeât.)

Bütün ümmet için ve bilhassâ, İslâm ve Kur'an hizmetinde fedakâr ve sebatkâr çalışan mücâhidler için dâima tâzelîğini koruyan **Tebük Seferi**'ndeki bir hâdiseyi ve bâzi kısımlarını aşıya aynen alıyoruz. Bu hâdisede, çok çeşitli ders ve ibretler vardır:

Konunun önemine dâir: Maddî ve mânevî cihadda, bir tekâsül ve ihmâlin bilhassa kendi şahsî hayatına temâyül gösterip özürsüz olarak cihaddan geri kalmakla, mücâhid cemaatin cihad ruhûna ve fedakârâne sebâtına fütur getirmek ve kuvve-i mânevîyeyi kırmağa sebep olmak gibi büyük mes'uliyetler bulunduğundan, cihad ruhûna zararlı düşen bu gibi fiil ve hareketler, cemaatça ve bilhassâ ileri gelen kimseler tarafından takbih edilerek, bu tarz hissiyatların inkişafına meydan vermemek... Hem ihlâs ile ve sâdece Allah rızâsı için çalışmanın şiddetli imtihanlarından geçmekle azamî sadâkat dersini vermek gibi ehemmiyetli çok hikmetleri ihtivâ eder.

"...Resûlullah ile Müslümanlar, gazâ hazırlığıyla meşgûl oldular. Ben de onlarla beraber yola hazırlanmak için sabahleyin evden çıkıp dolaşurdum. Hiçbir iş görmeden akşamüzeri döner gelirdim. Ve kendi kendime, "*Hazırlanmağa kudretim, vaktim müsâittir.*" derdim. Bu **ihmâlcilik** bende durmayıp devam etmişti."

"Resûlullah gazâyâ gittikten sonra çarşıya, pazara çıktığım ve halk arasında dolaştığım sıra beni en fazla mahzun ve mükedder eden bir şey vardı. O da halk arasında (İmanı yerinde, vücûdu zinde kimse) görmemeliğim; ancak ya nâsiyesine nifak damgası vurulmuş kimselerden bir kişi yahut da mâlûl olup da Allah Teâlâ'nın mâzur gördüğü bir mü'min görürdüm."

Sonra Resûlullah bir sabah **Medine**'ye teşrif buyurdu. Resûlullah bir seferden geldiğinde ilk iş olarak mes-cide girmek ve orada iki rekât namaz kılmak, sonra halkın, '*Hoş geldiniz*' temennilerini kabul etmek için oturmak itiyâdında idi."

"Bu defâ da bu âdetini yerine getirip mescide oturunca **Tebük Seferi**'ne gitmeyip orda kalanlar, Resûlullah'a gelerek özür dilemeye ve yemin ile özürlerini te'yid etmeğe başladılar. Bunlar seksen kadar er kişiydiler. Resûlullah bunların hâllerine göre özürlerini ve biatlerini kabul ve onlar için istiğfâr buyurdu. Ve bunların iç yüzünü ve **hakikatını Allah Teâlâ**'ya havâle eyledi."

"Bu arada ben de huzûra geldim. Ve Resûlullah'a selâm verince gazablî bir tebessümle gülümsedi. Sonra bana, '**gel**' dedi. Ben de yürüyüp vardım, tâ önünde oturdum. Bana, '*Seni nasıl bir mâni geri bıraktı? Sen Akabe'de arkana biat almış değil mi idin?*' buyurdu. Ben de şöyle cevap verdim: '*Evet, vallâhi, Yâ Resûlullah! Size nusret etmeğe söz verdim. Vallâhi benim seferden tahallüfüm hakkında arzedecek hiç özrüm yoktur. Vallâhi, ben sizden geri kaldığım zamanki kadar hiçbir vakit daha kuvvetli ve daha suhûletli değildim.*'"

"Bu mâruzâtım üzerine Resulullah (SAV) '*Hakikaten bu, doğru söyledi. Ey Ka'b! Haydi kalk; Allah hakkında hükmedinceye kadar bekle!*' buyurdu."

"Resûlullah, kendisinden seferde geri kalanlardan bizim işte şu üçümzle konuşmaktan Müslümanları nehyetti. Halk da bizden çekindiler ve bize yüzlerini ekşittiler. Hatâ bana Yeryüzü yabancılaştı, bu hakîdan benim bildiğim toprak değildi. *Bu hâl üzere elli gün kaldık.*"

"İki arkadaşım halktan çekildiler ve evlerinde oturup ağlamakla vakit geçirdiler. Fakat ben onların daha genci ve daha salâbetlisi idim. Bu cihetle ben evimden çıkardım. Ve mescide gidip Müslümanlarla beraber namazda hazır bulunurdum. Ve sokaklarda, çarşıda dolaşurdum. Hâlbuki hiçbir kimse bana söz söylemezdi. Namazdan sonra Resûlullah'ın meclisine varır ve kendine selâm verirdim. Ve içimden, '*Acabâ Resûlullah selamına mukâbele ederek dudaklarını oynattı mı, yoksa oynatmadı mı?*' derdim. Sonra namazı Resûlullah'ın yakınında kılardım da gizlice onu

bütün bilgilerin Batı'dan devşirildiği, şu son asırlarda, bizi İslâm Ve Kültürümüz'den soğutup, 'cihati' da yozlaştırmak için, 'cihati' bize, yalnızca toprak kazanmak maksadıyla, düşmanla savaş yapıp kan akıtmak olarak,

gözetlerdim. Namazıma yöneldiğim sıra o bana doğru dönerdi. Fakat ben onun tarafına bakınca da yüzünü çevirirdi.”

“Nihâyet halkın cefâsından ızdırıp çektiğim bu hâl uzayınca bir gün gittim. Tâ Ebû Katâde'nin bahçe duvarından aştım. Ebû Katâde, amcam oğlu ve halk arasında beni en çok seven bir zat idi. Vardım, ona selâm verdim. Vallâhi selâmımı almadı. Ben, 'Ey Ebû Katâde! Allah adına and vererek sana sorarım. Benim Allah'ı ve Resûlullah'ı sevdiğimi bilir misin?' dedim. Sustu, cevap vermedi. Tekrar and verdim. Allah aşkına sordum. Yine sükût etti. Üçüncü bir daha Allah adına and verdim. Bu defâ: “Allah ve Resulü daha iyi bilir!” dedi. Bunun üzerine gözlerimden yaş boşandı. Artık döndüm, duvardan aştım.”

“Kâ'b bin Mâlik rivâyetine devam ederek der ki: Birgün Medîne çarşısında gidiyordum. Medîne'ye zâhire satmağa gelen Şam ahâlîsinden nebeti bir fellâh, bir ekinci, 'Ka'b bin Malik'i bulmağa bana kim delâlet eder?' diye soruyordu. Bunun üzerine halk ona beni göstermeğe başladılar. Nihâyet nebeti kişi bana geldi. Ve Gassan Melîki'nden bir mektup verdi. Bakınca, (Emma ba'dü)'den sonra bu mektupta şöyle yazıldığını gördüm:”

“Haber aldığımıza göre sâhibin (Peygamber), sana cefâ ve ezâ ediyormuş... Allah seni hakâret görecek ve hakkın zâyi olacak bir mevkiye tahkir ve tezli için yaratmamıştır. Orada durma, bize gel! Sana şânına lâyık bir sûrette hürmet ve ihsanda bulunuruz.”

“Bu mektubu okuyunca, bu da öbürüsü gibi bir belâdır, dedim. Hemen bu sayfayı ocağa attım, ocakta yaktım. Nihâyet bu elemli elli günden kırk günü geçtiğinde bir gün baktım ki, Resûlullah'ın gönderdiği bir zat, (Huzeyme bin Sâbit) bana geliyor. Huzeyme gelip, bana, 'Resûlullah sana kadından ayrılmayı emrediyor!' dedi. Ben de, 'Kadımı boşayacak mıyım, yoksa ne yapacağım?' dedim. O da, 'Hayır, boşama, yalnız ondan ayrı bulun, kadınına yaklaşma.' dedi.

“Resûlullah, Huzeyme ile iki arkadaşım Murar ile Hilâl'e de bunun gibi emir göndermişti. Bu emir üzerine kadıma, 'haydi ehline (babın âilesi yanına) git, Allah bu iş hakkında hükmedinceye kadar, onların yanında bulun!' dedim.”

“Bundan sonra on gün daha durdum. Tâ ki Resûlullah'ın bizimle halkı görüşmekten menettiği târihten itibaren elli günümüz dolmuştu. Vakta ki ellinci günün saba-hında sabah namazını kıldım. Ve evlerimizden birinin damı üzerinde bulunuyordum. Öyle bir hâlde bulunuyordum ki, Allah Telâla'nın, Tevbe Süresi'nde zikrettiği veçhile, hayâtım bana güçleşmişti. Ve Yeryüzü bütün genişliği ile başıma dar gelmişti. İşte bu sırada Sili Dağı üzerinde en yüksek sesiyle, 'Ey Ka'b bin Mâlik, müjdel!' diye olanca kuvvetiyle ba-ğırarak birisinin sesini işittim.”

“Hemen secdeye kapandım. Ve anladım ki darlık gitmiş, genişlik gelmiştir. Ve Re-sûlullah sabah namazını kıldığı zaman Allah'ın bizim üzerimize tevbesini (nedâ-metlerimizden kabulünü) ilân etmiştir de, halk bize müjdelemeğe koşmuştu.”

“Arkadaşlarım tarafına da bir takım müjdeciler gitmişlerdi. Bana da bir kişi (Zü-beyr bin Avvam) müjdelemek üzere atını sürmüştü. Ve Eslem kabîlesinden bir müjdecî (Hamza bin Amr) da koşup Sili Dağı'nın üstüne çıkmıştı. Bunun sesi attan sür'atlı idi. Sevimli sesini işittiğim bu müjdecî bana gelince üzerimdeki iki kat elbisemi hemen çıkarıp müjdelik olarak ona giydirdim.”

“Vallâhi, o gün bundan başka elbisem yoktu. Ebû Katâde'den iğreti iki kat elbise a-lıp giydim. Hemen Resûlullah (SAV)'e koştum. Ashab, beni takım takım karşıladılar. Tevbemin kabulünü (günahtan beraatimi) tebrik ediyorlar, 'Allahın, tevbeni kabul bu-yurması sana kutlu olsun!' diyorlardı.”

“Nihâyet mescide girdim. Resûlullah oturmuştu. Etrâfında ashab çevrelenmişti. Hemen Talha bin Ubeydullah kalktı, koşarak geldi, musafaha etti, elimi sıktı ve beni teb-rik etti. Vallâhi muhacirlerden Talhadan başka kimse bana ayağa kalkmadı. Talha'nın bu lütfunu unutmam.”

Ka'b der ki, Vaktaki Resûlullah (SAV)'e selâm verdim. Mübârek yüzü meserretten şimşek çakar gibi şakır bir hâlde bana: 'Bir günün hayır ve saâdeti ile müjde sana Ey Ka'b ki, ammen doğurduğu gündün beri yaşadığın günlerin en hayırlısı!' buyurdu. Ben, 'Yâ Resûlullah! Bu tebşir, tarafınızdan mı, yoksa Allah tarafından mı?' dedim. Resulullah, 'Hayır, benim tarafımdan değil, doğrudan Allah tara-fından!' buyurdu. Esâ-sen Resûl-ü Ekrem, taraf-ı İlâhî'den tesrir (sevindirme) buyurulduğu zaman mübârek yü-zü parlardı, hattâ o, bir Ay parçasına benzerdi. Biz de meserretli bir vahiy geldiğini onun bu sevimli simâsından anlardık.”

“Vaktaki Resûlullah'ın huzûrunda oturdum.”

“Yâ Resûlullah, Allah ve Resûlullah'ın rızası için hâlîs sadaka olmak üzere ma-lımdan sıyrılıp çıkmak ve malımın hepsini fukaraya dağıtmak istiyorum. Bu istek, tev-bemin kabûlü icâbındandır”, dedim. Resûlullah (SAV), 'Hayır, malının bir kısmını ken-dine alıkoy. Bu senin için daha hayırlıdır!' buyurdu. Ben de “Şu Hayber'deki hissemi a-likorum” dedim.

lanse edip öğretmişlerdir. Orta Öğretimde şahsen **ben** de, *öyle biliyordum* ve o zamanlar, *bu kelimeyi duyduğumuzda ürküyorduk*.

Ama inceledikçe gördüm ki, İslâm Ve Kültürümüz'ün **cihat** etmekten **kastinin**, *toprak kazanmak için*, **kesinlikle** kan akıtmak olmadığını gördüm.

Cihatın lügat anlamında da, doğrudan doğruya, kan akıtmak kavramı yotur, 'düşman ile muharebe' anlamı vardır. *Bu da pratik uygulamada, hayatta kalmak için, mücâdele etmek anlamını taşır / taşımaktadır. İslâm Ve Kültürümüz* açısından **önemli** olan **ise**, *her kelimedede olduğu gibi*, **cihat** kelimesinde de, *lügat anlamı değil*, eskilerin, '**istilâhta mânası**' dedikleri, *modern anlayışta ise*, bilimsel çalışmalarda da olduğu gibi, *kelimenin kullanıldığı, alana* ilişkin olan anlamıdır.

Nitekim bu bakımdan, *Osmanlıca Lügat'ta*, **lügat** anlamları olarak verilen, '*İlim ve îmanla, sözle, fülle, mal ve canla bütün kuvvetini sarf etmek. Allah (CC) yolunda muharebe... Din için çalışmak... Erkân-ı îmâniye ve esasât-ı diniyeyi muhafaza ve îmanı takviye için ceht ve gayret etmek... Şeriat-ı Garrâ'nın ahkâmını muhafaza, Keli-metullah'ı i'lâ, küfr-ü mutlakin ve küffârın (süfyan ve deccalın) fitnelerini def ile hâkimiyet-i Hak'kı te'min eylemek...*' anlamları **dahî**, kelimenin kullanıldığı alana ilişkin anlamlardır.

Dikkat edilirse bu **lügat** anlamlarında bile, *kan akıtip toprak kazanmak maksadıyla düşmanla çarpışmak anlamı ile uyuşan bir mânaya rastlamıyoruz*. Demek oluyor ki, *İslâm Ve Kültürümüz'de*, **cihatın** asıl maksat ve esas amacının, *yukarıdaki lügat anlamlarından da esinlendiği gibi*, **İslâm**'ın ve İslâm esaslarının, *Müslümanların îmanlarının kuvvetlendirilip korunması* ve hayatta kalma mücâdelesi olduğu görülüyor.

Kısacası **cihat**, *Şeriat-ı Garrâ^a'nın ahkâmının muhafazasını sağlamak*, günümüzdeki lisanla ifâde edilirse, *kâfirlerin*, Müslümanlara ve ülkelerine düşmanca davranan, *bütün emperyalist güçlerin*, ortaya çıkardıkları ya da çıkarmak istedikleri, *bütün fitnelerini def etmektir*. Ve **de** Allah'ın (CC^{*}) *Di-ni'nin hâkimiyetini*, *tam anlamıyla*, sağlamak için **Müslümanların**, *gerektiğinde Allah (CC) yolunda mal ve canla*, bütün kuvvetlerini sarf ederek, *mu-harebe ve mücâdele etmesidir*.

^a Parlak, beyaz, güzel, şa'şaalı.

^{*} CC kısaltması, "*Celle Celâlühü-O'nun şanı çok yücedir.*" demektir.

Ayrıca lügat anlamları arasında **târif** edien, *‘İlim ve îmanla, sözle, fi-ille, mal ve canla bütün kuvvetini sarf etmek’* **ibâresinin** İslâm Ve Kültürümüz’de, *özel ve önemli bir yerinin olduğuna dikkat edilmelidir ki*, bugün biz **Müslümanlar**, *bunun açınım ve uygulamasına*, ‘emr-i bilma’ruf ve nehy-i ani’lmünker¹’ diyoruz.

Asıl Cihat

Yukarıda, *geniş olarak*, târif edilen **cihatın** tanımının **özü** ve hayâta kalma **gâyesi**, *örneğin Furkan Sûresi’nin 25. âyetine dayandırılabilir*. Bu âyetin:

“*(Mademki yalnız seni gönderdik) Öyleyse kâfirlere boyun eğme ve bununla (Kur’ân ile) onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!*“ anlamı için, **Ömer Nasuhi Bilmen**, kendi **Kur’an Meali**’nde:

“*Artık sen, kâfirlere îtaat etme ve onlara karşı bununla büyük bir cihat ile mücâhedede (cihatta) bulun.*”, **demektedir**.

Bir başka **Kur’an Meali**’nde ise:

“*Öyleyse kâfirlere îtaat etme ve onlara karşı Kur’an’la büyük bir cihat ver.*” **denmektedir**.

Kur’an’la cihat etmek, *elbette ki*, **Kur’an**’ın, *bir silâh olarak*, kullanılması demek değildir. Bu tâbirden **maksat**, *kâfirlerle mücâdelenin ya da mücâhedede (cihatta) bulunmanın*, **Kur’an** hükümlerine **uygun** bir şekilde, *yapılması gerektiğidir*.

Başka bir ifadeyle **cihat**, *bir Müslümanın dinini yaşaması için*, her zaman ve her yerde, **kulluğunun** gerektirdiği **şeyleri** yapmasının adıdır. *Düşmanla yapılacak olan savaş, her zaman karşılaşılabilecek bir olay değildir*. Yapıldığında da bu savaşın **amacı**, *kan döküp insan öldürmek değil*, en azından Memleket’in ve Millet’in **müdâfaası**, *toprakların düşmanlara karşı korunması*, hayatta kalma çabasıdır.

¹ Temiz, M., *Kullukta ‘Emr-i Bil Mâ’ruf Nehy-i Anil Münker*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/KULLUKTA%20EMR-İ%20BİL%20MÂRUF%20NEHY-İ%20ANİL%20MÜNKER.pdf> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/KULLUKTA%20EMR-İ%20BİL%20MÂRUF%20NEHY-İ%20ANİL%20MÜNKER.docx>, En Son Erişim Tarihi: 21.05.2015. <http://mtemiz.com>

Peygamber (SAV[♥]), *insan öldürmenin ne demek olduğunu çok iyi bildiği için, hiçbir savaşta, ilk saldıyı kendisi yapmamıştır.* Onun bütün savaşlardaki ilk **teşebbüsü, can kaybı olmaması yönündeki gayretleri** olmuştur.

Peygamberimiz (SAV)'in Katıldığı Savaşlarda Ölenlerin Sayısı

On senelik Medine döneminde, *yirmiden fazla savaşa katılan, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, yaklaşık olarak senede iki kez savaşa çıkmıştır.* Vefâtı sırasında Arap **yarımadası, tamâmen İslâm Devleti'nin hâkimiyeti altına alınmıştır.** Bu savaşlarda, *düşman tarafında, ölen insanların sayısı, yaklaşık olarak 250;* Müslümanlardan şehit olanların sayısı da yaklaşık **150** civârındadır. *Daha açıkçası, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz'in katıldığı bütün savaşlarda, iki taraftan ölenlerin toplam sayısı, 500'ü bulmamaktadır.*

Demek oluyor ki, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, hiçbir yerde ve hiçbir zaman, kan dökmek ve insanları imhâ etmek için savaşmamıştır. O'nun savaşlarında sivil halkın **canına ve malına** hiç dokunulmamıştır. *Peygamberimiz (SAV) savaşlarda, sivil insanlara, kadın, çocuk ve yaşlılara, din adamlarına, kölelere, işçilere, yeşilliklere, hayvanlara ve silâhsız insanlara dokunulmasını hep yasaklamıştır².*

Cihatın Çeşitleri

Cihatın en genel **târifi**, *hayatta kalma mücâdele ve mücâhedesini (cihatını), Kur'an hükümlerine göre, sürdürmektir.*

Günümüzde bir Müslüman açısından **cihat, bireysel (özel) cihat ve genel cihat olmak üzere, ikiye** ayrılabilir.

Özel **cihat**, *kişinin İslâm'ı yaşaması için, yaptığı cihattır.* Bu **da, kendine has ibâdetleri**, âilesine karşı, çevresine karşı ve milletine karşı **görevleri** sırasında **yaptığı, cihat demektir.**

[♥] SAV kısaltması, "Sallâllâhü Aleyhi ve Selle -Allah O'na salât etsin." demektir.

² Armağan, M., *Efendimiz'in (S.A.S.) Katıldığı Savaşlarda Sivillerin Korunması*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,

<http://www.yeniiumit.com.tr/konular/detay/efendimiz-in-s-a-s--katildiği-savaslarda-sivillerin-korunmasi>, En Son Erişim Tarihi: 19.05.2015.

Bir kişinin İslâm'ı yaşaması için yaptığı **cihat**, *aslında, İslâm'ı yaşaması için, yaptığı* özel kulluk **görevleridir**. Benzer şekilde, **âilesine** karşı yaptığı **cihat**, *âilesini geçindirmek için*, her türlü görevlerini **yerine** getirmesidir. Kezâ çevresine ve milletine karşı görevleri sırasında yaptığı **cihat** da, *yine o kişinin*, çevresine ve milletine karşı, **gerekli görevlerini yerine** getirmesidir.

Bunların dışında, her **Müslümanın**, *ayrıca*, kendi çapında yapmak **zorunda** olduğu, *bir cihat faaliyeti daha vardır ki*, bunun özel adı, “*emr-i bi'lma'ruf ve nehy-i ani'lünker*” olarak geçer / geçmektedir. Bunun anlaşılabilir bir **açıklaması**, *iyiliği tavsiye, kötülükten sakındırma şeklinde olabilir*. Bu **cihat** şekli, *herkes tarafından*, karınca kararınca, yapılması **gerekten** görevler arasında bulunmaktadır. Detayı sayfa sonundaki ilgili yazıda açıklanmıştır. Bu görevi ihmal eden **toplumlar**, *her an genel felâketlere mâruz kalabilirler*³. **Önemi**, bu özelliğinden kaynaklanmaktadır.

“*Bir kötülük gördüğünüz zaman elinizle, gücünüz yetmezse dilinizle önlemeye çalışınız! Ona da gücünüz yetmezse kalben buğz ediniz.*” meşhur **Tirmizî hadisini**⁴ bilme-yen yoktur.

Bu hadisin uygulamaya İlişkin ilmî yorumu şudur:

El ile düzeltmek **görevi**, *vazîfeli insanların*, yâni devletin ve emniyetin görevi; **dil** ile düzeltmek **görevi**, âlim, bilim ve yetkili yazarların görevidir. **Kalben buğz etmek** ise diğer halkımızın görevidir. *Buradaki buğz etmenin anlamı şudur:*

Bir **insan** hayatı **boyunca**, *müdâhale edemeyeceği*, kötülüklerle karşı karşıya gelebilir. Dolayısıyla onun, *karşılaştığı bir kötülüğü düzeltmeye imkânı olmayabilir*. Böyle bir durumla karşılaşıldığında, *o insanın kötülüğe karşı*, kalben rahatsızlık duyması **onu**, *o kötülüğü önlememe mes'ûliyetinden kurtarmış olur*.

³ Temiz, M., *Kullukta 'Emr-i Bil Mâ'ruf Nehy-i Anil Münker*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/KULLUKTA%20EMR-İ%20BİL%20MÂRUF%20NEHY-İ%20ANİL%20MÜNKER.pdf> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/KULLUKTA%20EMR-İ%20BİL%20MÂRUF%20NEHY-İ%20ANİL%20MÜNKER.docx>, En Son Erişim Tarihi: 21.05.2015. <http://mtemiz.com>

⁴ Tirmizî, Fiten, 11; İbnu Mace, Fiten, 20.

Cihat Zevki

İnönü Zihniyeti tarafından câhil bırakılmış **Halkımızı**, *yanlış ve tahrif edilmiş bilgilerle yönlendirerek*, İslâm Ve Kültürümüz'ü **yoğlaştırmak** ve *insanlarımızı İslâm Ve Kültürümüz'den soğutmak*⁴ için, **cihat** kavramı da, özellikle *dışta Batılı müsteşrikler* ve *içte ise İnönü Zihniyeti* tarafından, *bilinçli olarak kasten ve maksatlı bir şekilde*, lügat anlamlarında bile olmayan, '**kan akıtıp toprak kazanmak maksadıyla düşmanla çarpışmak**' diye, lanse edilmiştir.

Hâlbuki şu incelemeden de anlaşıldığı gibi, **cihatın** asıl **maksat** ve esas **amacı**, *lügat anlamlarından da esinlendiği üzere*, Müslümanların **îmanlarının**, *İslâm esaslarının doğrultusunda*, kuvvetlendirilip **korunması** ve *hayatta kalma mücâdelesidir*. **Savaş**, *İstiklâl Savaşı'nda olduğu gibi*, ancak **Vatan** ve **Milletin** savunulması söz konusu olduğunda, *cihat kavramı içine girmektedir*.

Günümüzde *daha çok*, psikolojik algı **operasyonları**, *âdetâ bir savaş hâlini almış bulunuyor*. Bu **nedenle** günümüzde bu konuda, *kalemle mücâdele ve mücâhede (cihat) ön saflara geçmiş bulunmaktadır*.

Bu satırların yazarı olarak, **Orta Öğretim** ve **Üniversiteki bilimsel çalışmalarına** (tahsilime) *ek olarak 1970'li yıllardan beri*, **İslâmî Ve Kültürel konulardaki incelemelerimden meydana gelen birikimimi**, emekli olduktan sonra, *yukarıdaki hadisin ışığı altında değerlendirmeyi*, zorunlu bir **görev** olarak düşünmüş bulunmaktayım.

Değerlendirmelerimi WEB sayfamda⁵, *en azından özellikle*, geçmişte yaşamış **olduğum**, *câhilik dönemlerine benzer durumlar içindeki*, tahsilli kültür câhili kardeşlerimizle paylaşma **huzûruna** kavuşmuş bulunuyorum

İnsanların, *daha da özel olarak*, **Müslümanların** huzur ve **saadeti** için, *sarfedilen her bir ceht ve gayret*, İslâm Ve Kültürümüz'ün her bir **insana**, *daha da özel olarak*, her bir **Müslümana** verdiği **değerden** kaynaklanmaktadır. *İnsanlık ve / veyâ Müslümanlık adına*, her bir Müslümanın hayâtındaki bütün güzel işleri başarması için **gösterilen**, *bu ceht ve gayretlerin ürünleri olan*, güzel işlerin **verdiği** sevinç ve **zevkler**, *temelde (özde) şüphesiz*,

⁴ Haber10, **CHP'li Taşdelen: Bizim savaşımız İslâm'la**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, http://www.ulkehaber.com/chpli-tasdelen-bizim-savasimiz-islamla_23568.html, En Son Erişim Tarihi: 03.04.2014.

⁵ <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

İslâm Ve Kültürümüz'ün temel kavramlarından olan, *cihat ruhûnun sevinç ve zevkleridir.*

Benim gibilerin kalemlerle (fikirle) yapmaya çalıştığı, böyle bireysel cihatlar yanında, günümüzde idârecilerimiz tarafından yapılan en büyük **cihatları**, yukarıdaki meşhur **Tirmizî** hadisinin "... *elinizle...*" kısmına ilişkin olarak, **Reisicumhurumuz Tayyip Erdoğan, Başbakanımız** ve ardından da, ilgili devlet kuruluşlarındaki, **inançlı** yöneticiler yapmaktadırlar.

Sonuç

Her ne kadar, **cihatın** ve Müslümanlığın ne olduğunu **bilmeyenler** ya da *bildikleri hâlde*, İslâm Karşıtlığı yapan⁴ **İnönü**⁶ **Zihniyeti**'ndeki kimseler⁷ ve **benzerleri**⁸, *Reisicumhurumuz ve Başbakan gibi*, İslâm'a samîmi olarak inanmış idârecilerimizin bu **davranışlarını**, *din istismarı gibi*, göstermeye **çalışmalar bile**⁹, *boşuna kürek çekiyorlar.*

İslâmî Ve Kültürel açıdan, samîmi olarak İslâm'a inanmayı ve de inanmamayı temel olarak aldığımızda, *târihsel ve bilimsel olarak da görülür ki*, Reisicumhurumuz ve benzerlerinin bu **gayretleri**, *gerçek cihat gayretlerinden başka bir şey değildir.* Çünkü **bunu** belirleme **faktörü**, *ruhlarda mevcut olan imandır.*

Onların bu çalışmalarında **gözlemlenen** ve *tâ varlıklarının derinliklerinden gelen* ve de yorgunluklarını sifıra indirgeyen, *bu çalışma ve gayret,*

⁴ Haber10, *CHP'li Taşdelen: Bizim savaşımız İslâm'la*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, http://www.ulkehaber.com/chp-tasdelen-bizim-savasimiz-islamla_23568.html, En Son Erişim Tarihi: 03.04.2014.

⁶ Temiz, M., *İnönü'nün Dipçikli Zülmü Zemininde Gelişen Üst Akıl'ın Taşeronları Altındaki Eski Türkiye'de İnsanlıkta Nereden Nereye?* Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/INSANLIKTAY%20NEREDEN%20NEREYE.pdf>, En Son Erişim Tarihi: 07.01.2015.

⁷ Temiz, M. *Akil Ve Gerçeklerden Kopunca...*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/AKIL%20VE%20GERCEKLERDEN%20KOPUNCA....pdf> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/AKIL%20VE%20GERCEKLERDEN%20KOPUNCA....doc>, En Son Erişim Tarihi, 01.05.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi>

⁸ Temiz, M., *İnönü Zülmü'nden Üzerime Sıçrayan Örnekler*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi <http://mtemiz.com/bilim/İNÖNÜ%20ZULMÜ'NDEN%20ÜZERİME%20SIÇRAYAN%20ÖRNEKLER.pdf> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/İNÖNÜ%20ZULMÜ'NDEN%20ÜZERİME%20SIÇRAYAN%20ÖRNEKLER.docx>, En Son Erişim Tarihi: 02.07.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

⁹ Temiz, M. *Akil Ve Gerçeklerden Kopunca...*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/AKIL%20VE%20GERCEKLERDEN%20KOPUNCA....pdf> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/AKIL%20VE%20GERCEKLERDEN%20KOPUNCA....doc>, En Son Erişim Tarihi, 01.05.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>.

*istek ve **azimleri**, İslâmî îmandan beslenen, birer **cihat** heyecan ve zevkinden başka bir şey değildir.*

Sonuç olarak, *bu bilgilerden sonra, **Reisicumhurumuz** Recep Tayyip ERDOĞAN ve benzerlerinin samîmi ve derinden olan gayretlerini, **objektif** olarak, bir kere daha gözlemlediğinizde, **gerçek cihat rûhu ve zevkini**, bizzat daha yakından siz **de** duyacaksınız ya da göreceksiniz!*